

Епископ Сергије упутио отворено писмо бискупу Комарици

Његово преосвештенство Епископ Бихаћко-петровачки г. Сергије упутио је данас отворено писмо бањалучком бискупу Фрањи Комарици у којем га упозорава на покушаје присвајања српске културне баштине на подручју Бихаћко-петровачке епархије. Писмо преносимо у цијелости:

Преузвишени бискупе Комарица,

Пишем Вам у својству православног епископа Српске Православне Цркве, у име својих свештеника и свих вјерника Епархије бихаћко-петровачке, али и у име својих светих претходника који су на срцу увијек имали истинољубивост светосавског етоса, због чега су, у свим епохама, сопственом крвљу посвједочили оданост православној вјери.

Повод овом писму јесте непримјерено понашање свештеника Бањалучке бискупије, извјесног дон Давора Клечине, који својом активношћу, превенствено на друштвеним мрежама, додатно продубљује несрећним

ратом настали јаз између Срба и Хрвата, православних и римокатолика.

На основу информација које сам добио од парохијских свештеника и вјерника, а у шта сам се касније и сам увјерио, дон Давор Клечина, који обавља свештеничку дужност у Дрвару, један је од оних који дрско, безобзирно и научно неутемељено покушава својатати српску православно културно – историјску и духовну баштину на подручју повјерене ми Епархије, настојећи само њему знаним методама све православно приказати као римокатоличко, односно све српско као хрватско. Није дон Клечина ни први ни посљедњи који је са истом намјером на истом задатку, нити сам ја први а ни посљедњи који брани онај предачки завјет да своје светиње не дамо ником, нити да присвајамо туђе. Утолико је активност Давора Клечине већ унапријед осуђена на пропаст, јер зна овај распети народ шта је његово, а шта није, зна и преноси с кољена на кољено. Све оно што српски народ зна истовремено потврђују и валидна историјска истраживања, која Давора Клечину и његове сараднике, који долазе са разних страна, уопште не занимају, јер они своју пројектовану историју покушавају створити на прекрајању српске православне прошлости.

Пишући о протеклом рату Давор Клечина, оживљавајући успомене из дјетињства, оправдано плаче над бањалучком Ферхадидом, али не видјесмо сузе које потекоше са његовог лица над српском дјецом, женама и старцима из Дракулића, Мотика и Шарговца, оне исте дјеце чије је животне стопе прекинуо нико други до онај Мирослав Филипковић – у народу познатији као Фра Сотона, који се такође називао свештеником римокатоличке цркве. Нису потекле сузе Клечини ни због Шушњара, ни због Гаравица, нити због било кога другог чија је жртва у стању стати на пут његовом прекрајању историје.

Можда сам овим писмом пренагласио значај Давора Клечине, али он је само експонент одређених кругова који настављају свој пут, давно трасиран, на штету мене, мојих свештеника и православних вјерника Епархије бихаћко – петровачке, али и на штету наше прошлости и наших предака, које смо дужни на сваком мјесту достојно бранити, не гледајући на то ко нас и са којом силом тлачи и напада, фалсификујући наше историјско трајање.

Оно што мене посебно брине, преузвишени бискупе Комарица, јесте Зборник радова објављен под називом „Дубички архиђаконат у развијеном средњем вијеку и његови трагови кроз каснија стољећа”, у којем су, као баштина римокатоличке цркве, описани православни манастири Моштаница, Крупа на Врбасу, Ђурђевац, као и бројна црквишта у долини Сане, у Поуњу и Подгрмечу. На отварању научног скупа, који је изњедрио овај бласфемични

Зборник, и сами сте прије двије године рекли: „објективно проучавање прошлости уједно је служење истини, која би требала усређивати сваког истинољубивог човјека. Искуство нас учи да је истина нешто што може и забољети, али у коначници она лијечи све, првенствено оне, који се желе ослободити било од властитог незнања или заблуде, било од увријезаних стереотипа“. Имајући у виду ништа друго до Ваше изречене ријечи, Давору Клечини и њему сличнима желимо оздрављење у истини, а свима онима који, са Вашим знањем или без њега, неуморно и неуспјешно фалсификују нашу прошлост поручујемо да се баве проучавањем властите баштине, тамо гдје је имају, а наша историја остаје наш понос и нећемо дозволити било коме да се са њом поиграва, да је релативизује и на крају фалсификује. Плашећи се да су покушаји Давора Клечине само наставак ненаучних тврдњи такозваног Научног скупа, који је одржан са Вашим благословом, 24. и 25. априла 2017. године, оправдано се питамо шта Вам је крајњи циљ: да нам, ненаучним методама, покушате одузети нашу вијековну баштину или само, преко наше баштине, продубљујете сопствено трајање?

Ако неко сопствени идентитет покушава продубити на нашој богатој културно-историјској баштини, тај не жели видјети сопствени одраз у истини нити жели сачувати толико жељени мир међу народима.

Остајући одан Христу Исусу, Истини Која је ослободила свијет, у данима Великог Поста молитвено призивам небески благослов Распетог и Васкрслог Сина Божијег – Исуса Христа, са надом у Васкрсење свих и свега, честитајући Вама, Вашем свештенству и вјерујућим римокатолицима Ваше бискупије предстојеће празнике Васкрсења Христовог!

+ *Сергије, епископ бихаћко-петровачки*

- [Митрополије Црногорско-приморска](#)